

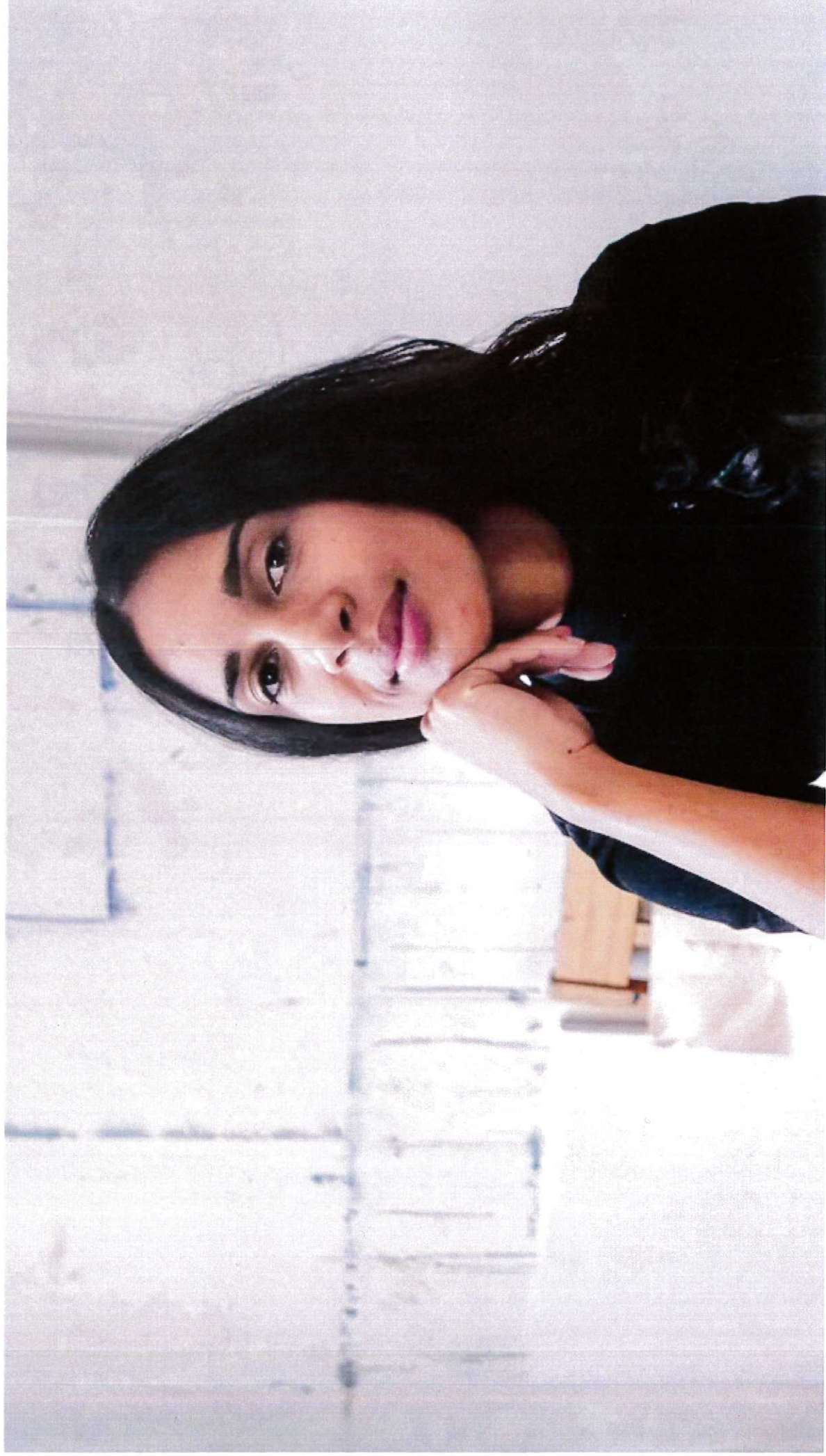
”Nu kan jag göra det jag drömt om”

Foto: Ivan Solander

Att betrakta och skapa förändring i material och strukturer är några urskiljbara teman i Theresa Traore Dahlbergs konstnärskap. ”Jag tror inte att jag passar in helt någonstans men jag är okej med det.”

Glasskivorna ligger på bordet, precis innanför dörren till hennes ateljé vid Ropsten i Stockholm. De har härdats tillsammans med bomull och koppar i en keramikugn. Theresa Traore Dahlberg har experimenterat med temperaturer och upptäckt exakt vad som krävs för att bomullen ska släppa sitt kol. Den svarta färg som varit dold i sitt naturliga tillstånd visar sig.

– Perioden innan en förändring sker är väldigt speciell, och det är speciellt att kunna vara en del av den.

Till höger på bordet ligger två inglasade kopparark. Deras ytor var helt släta innan de hejtades upp. Nu präglas de av rörelse och ett mönster som påminner om mikroorganismer.

– Först jobbade jag bara med garn och koppar separat, men tillsammans blir det något helt annat. Det är så olika material att det blir väldigt laddat när de möts.

Innebörden av materialens förändring i hennes verk är upp till betraktaren att tolka.

– Jag lägger inte in färdiga idéer om betydelsen. Jag arbetar med material där det finns en laddning eller kontrast utifrån materialens fysiska egenskaper, historia eller var de kommer ifrån.

Theresa Traore Dahlberg föddes i Värnamo 1983. Uppväxten delades mellan Öland och Burkina Faso. De båda platserna är centrala i hennes liv. En period bodde hon också i New York.

– Det var nog ett försök att komma loss, i New York var jag helt utan ramar och jag kände inte någon. Där var jag varken någons dotter eller flickvän. Det fanns en massa andra ”aliens” där och jag kände mig snabbt som hemma.

Hon flyttade till andra sidan Atlanten efter ett års ekonomistudier i Stockholm.

– Jag var inte på rätt plats, det var verkligen så långt ifrån mig på alla sätt. Jag gjorde det för att jag trodde att det förväntades och för att jag fick höra att oavsett vad man vill göra så har

man nytta av att läsa ekonomi. Sedan insåg jag att ekonomi nog är det sista jag vill hålla på med.

– Fast nu i efterhand så måste jag erkänna att jag även som konstnär och filmare har haft stor nytta av det jag fick med mig från utbildningen. Ibland behöver man befinna sig på platser som är motsatsen för att hitta modet att ge sig ut.

I New York studerade hon filmproduktion, assisterade vid inspelningar och bodde i ett feministiskt kollektiv. Tiden utomlands var viktig för henne.

– Jag hamnade i situationer jag inte hade kunnat fantisera fram och fick insyn i olika världar. Det var en bra plats och tid för intensiva möten och inspiration, men det var svårare att finna tid och plats att göra något själv.

Theresa återvände till Sverige och studerade på Stockholms dramatiska högskola. Hennes dokumentärfilmer, som gör avstamp i teman som postkolonialism och kvinnors vardagssituationer, har spelats på filmfestivaler världen över.

Under 2013 påbörjade hon en masterutbildning i fri konst på Kungliga Konsthögskolan.

– Anledningen till att jag gick in i konsten var att jag kände ett behov av att kunna röra mig mellan material. Jag gillade klimatet av gränslöshet, att ställa frågor i stället för att svara och att samtala om en process i stället för om resultatet.

Jag satt inlåst i min ateljé väldigt länge och vågade inte släppa in någon.

Att bredda sig från film till konst verkar ha varit ett naturligt steg för Theresa Traore Dahlberg. Men övergången var inte helt smärtfri.

– Jag satt inlåst i min ateljé väldigt länge och vågade inte släppa in någon. Jag kände mig helt naken och blottad bland verken. Samtidigt kunde jag prata om mina filmer med hur många som helst, men de skulpturala verken låg mellan orden.

Just nu förbereder hon inför utställningen på Färgfabriken. Ungefär 700 kvadratmeter står till hennes förfogande. Det är den senaste utmaningen för Theresa Traore Dahlberg.

– Det är sjukt! Det blir första gången som utrymmet inte är ett problem, man kan bygga högt och skapa en egen värld. Där kommer jag att kunna göra det jag har drömt om.

Theresa Traore Dahlberg

Gratuleras till: Har fått Beckers konstnärstipendium på 200.000 kronor med tillhörande soloutställning på Färgfabriken i Liljeholmen. Utställningen öppnar den 2 februari 2019.

Gör: Konstnär, filmskapare och redaktör på K Special.

Född: 1983.

Bor: Stockholm.

Familj: "Stor - på olika sätt."

Aktuellt med: Ställer ut på Cairo OFF Biennal. Dokumentärfilmen "Ambassador's wife" spelas på filmfestivalen IDFA i Amsterdam.

Utbildning: Filmproduktion på The New School i New York, Stockholms dramatiska högskola, masterexamen i fri konst vid Kungliga Konsthögskolan.

Ivan Solander

ivan.solander@dn.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt